

NIEOGRANICZONE MOŻLIWOŚCI

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 1 sierpnia

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: 1 Kor 12,12; Mt 3,16-17; 1 Kor 12,7; 1,4-9; Mt 25,14-30.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Wszystko to zaś sprawia jeden i ten sam Duch, rozdzielając każdemu poszczególnie, jak chce” (1 Kor 12,11).

Bóg wzywa nas wszystkich do dawania świadectwa o Nim (zob. Dz 1,8; Iz 43,10). Składanie świadectwa nie jest specjalnym duchowym darem, który otrzymywali jedynie nieliczni chrześcijanie. Powołanie do dawania świadectwa zostało skierowane przez Boga do wszystkich wierzących.

Biblia używa różnych wyrażeń w celu opisanego powołania przez Boga. Mamy być „światłością świata” (Mt 5,14), „ambasadorami dla Chrystusa” (2 Kor 5,20 PO) i „królewskim kapłaństwem” (1 P 2,9). Ten sam Bóg, który powołuje nas do dawania świadectwa oraz do swojej służby, wyposaża nas do spełniania tych zadań. Udziela On duchowych darów każdemu wierzącemu. Bóg powołuje nie tylko osoby o wielkich umiejętnościach. On także daje takie umiejętności tym, których powołuje. Jak darmo obdarza zbawieniem wszystkich, którzy wierzą, tak i darmo udziela swoich darów tym, którzy Mu służą.

Gdy poświęcamy się Bogu i oddajemy się w Jego służbę, mamy nieograniczone możliwości służenia Mu. „Nie ma granic możliwości dla tych, którzy odłożą własne ja oraz pozwolą Duchowi Świętemu działać na swe serca i prowadzić życie całkowicie poświęcone Bogu”³¹.

W lekcji tego tygodnia będziemy poznawać nasze nieograniczone możliwości służby dla Pana dzięki darowi Ducha Świętego.

---

³¹ Ellen G. White, *Śladami Wielkiego Lekarza*, Warszawa 1997, wyd. 5, s. 105-106.

Czy kiedykolwiek zastanawiałeś się, jak bardzo uczniowie Jezusa różnili się między sobą? Ich pochodzenie, osobowości, usposobienia i duchowe dary znacząco się różniły. Ta różnorodność nie była słabą stroną Kościoła, ale raczej mocną. Mateusz, były poborca podatkowy, był człowiekiem skrupulatnym, wymagającym i wiernym. Piotr miał skłonność do mówienia bez zastanowienia, był człowiekiem gorliwym i postępował w sposób odruchowy, ale miał także naturalne zdolności przywódcze. Jan był wrażliwy, ale także szczery do bólu. Andrzej był otwartą osobą, bacznie obserwował otoczenie i reagował na potrzeby innych. Tomasz z natury miał skłonność do zadawania pytań i dociekania prawdy oraz wątpienia w to, czego nie był pewny. Każdy z uczniów, choć mieli oni różne osobowości i talenty, został powołany przez Boga i obdarzony mocą do dawania świadectwa o Nim.

Przeczytaj 1 Kor 12,12-13.18-22. Jak wersety te świadczą o potrzebie istnienia ludzi o różnych darach w Kościele — ciele Chrystusowym?

Bóg ma upodobanie w powoływaniu ludzi o różnym pochodzeniu i różnych talentach oraz udzielaniu im darów do służby. Ciało Chrystusowe nie jest jednolitą masą ludzi — niemal takich samych. Nie jest elitarnym klubem zrzeszającym ludzi o podobnym pochodzeniu i podobnych poglądach. Jest prężnym ruchem ludzi o różnych darach zjednoczonych w swojej miłości do Chrystusa i *Pisma Świętego* oraz gorliwych w dzieleniu się ze światem Jego miłością i prawdą (zob. Rz 12,4; 1 Kor 12,12). Członkowie ciała Chrystusowego mają różne dary, a przy tym każdy z nich jest cenny. Każdy jest ważny dla zdrowego działania ciała Chrystusowego. Podobnie jak oczy, uszy i nos mają różne role do spełnienia i są niezbędne dla ciała, tak i wszystkie dary są potrzebne w Kościele (zob. 1 Kor 12,21-22).

Jeśli dobrze przyjrzeć się ludzkiemu organizmowi, to nawet najmniejsze jego części składowe odgrywają istotną rolę. Pomyśl na przykład o rzęsach. Co by się stało, gdybyś nie miał czegoś tak pozornie zbędnego jak rzęsy na powiekach? Otóż odrobiny kurzu mogłyby łatwo dostawać się do oczu i zaburzać widzenie, a nawet powodować nieodwracalne uszkodzenia. Członkowie Kościoła, którzy z pozoru mogą się wydawać najmniej znaczący, są ważnymi częściami ciała Chrystusowego i także zostali obdarzeni darami przez Ducha Świętego. Gdy całkowicie poświęcamy Bogu otrzymane dary, z punktu widzenia wieczności każdy z nas odgrywa ważną rolę.

Niezależnie od tego jak jesteś utalentowany, na jakich sprawach nie znasz się, w przeciwieństwie do innych członków Kościoła/zboru? Jak świadomość tego pomaga ci zachować właściwe miejsce w chrześcijańskiej wspólnotcie?

Według 1 Kor 12,11-18; Ef 4,7-8; Jk 1,17 Bóg jest źródłem wszelkich darów — *wszelki dar doskonały* pochodzi od Niego. Tak więc możemy być pewni, że On udzieli nam takich darów Ducha Świętego, jakie najbardziej odpowiadają naszej osobowości, a także najlepiej posłuży się naszymi umiejętnościami w służbie dla Jego sprawy i dla chwały Jego imienia.

Przeczytaj Mk 13,34 oraz 1 Kor 12,11. Komu Bóg daje dary duchowe?

Biblia mówi wyraźnie, że Bóg ma szczególne zadanie dla każdego z nas w dzieleniu się ewangelią z bliźnimi. W przypowieści Jezusa pewien pan zostawił swój dom sługom i polecił im troszczyć się o jego sprawy, wyznaczając każdemu jakąś pracę (zob. Mk 13,34). Zadania zostały wyznaczone wszystkim chrześcijanom. Bóg udziela darów duchowych do wykonania tych zadań, do których powołał wierzących. Gdy podporządkowujemy się Chrystusowi i przez chrzest stajemy się członkami Jego ciała, Kościoła, Duch Święty udziela nam darów, abyśmy mogli sprawować służbę na rzecz ciała Chrystusa i dawać świadectwo światu.

W 1903 roku Ellen G. White napisała list do pewnego człowieka, zachęcając go do używania darów, które Bóg dał mu do służby: „Wszyscy jesteśmy członkami rodziny Bożej. Wszyscy w większym lub mniejszym stopniu otrzymaliśmy dane przez Boga talenty, abyśmy ich używali. Jesteśmy za nie odpowiedzialni. Czy nasz talent jest wielki, czy mały, mamy go używać w służbie Bożej, uznając jednocześnie prawo każdego do używania darów mu powierzonych. Nigdy nie powinniśmy marnować najmniejszego nawet kapitału fizycznego, intelektualnego czy duchowego”³².

Przeczytaj Dz 10,36-38; Mt 3,16-17; Dz 2,38-42. Czego te fragmenty Nowego Testamentu uczą nas o obietnicy Ducha Świętego przy chrzcie?

Podobnie jak Jezus został namaszczoney przez Ducha Świętego przy chrzcie, by był On przygotowany i wyposażony do służby w świecie, tak i każdy z nas otrzymał obietnicę Ducha Świętego przy chrzcie. Bóg pragnie, byśmy mieli pewność, iż wypełnił On swoje Słowo i udzielił nam darów duchowych, byśmy działali dla dobra Jego Kościoła i świata.

³² Ellen G. White, *Letter* 260, 2.12.1903.

Przeczytaj 1 Kor 12,7 oraz Ef 4,11-16. Dlaczego Bóg udziela darów duchowych każdemu wierzącemu? Jaki jest cel tych darów?

Dary duchowe służą kilku celom. Bóg daje je w celu budowania i wzmacniania swojego Kościoła, aby mógł on pełnić służbę. Dary duchowe mają rozwijać i jednoczyć Kościół tak, by był gotowy pełnić misję Boga w świecie. Autorzy ksiąg biblijnych podają nam przykłady darów duchowych, których Bóg udziela swojemu Kościołowi, takich jak: kaznodziejstwo, pomaganie ubogim, składanie świadectwa, nauczanie, wspieranie i ofiarność. Wymieniają także między innymi takie dary jak: gościnność, miłosierdzie, uczynność i pocieszanie. Najpełniejsze listy darów duchowych są zawarte w 12. rozdziale *Listu do Rzymian* i 12. rozdziale *1 Listu do Koryntian*.

Być może zastanawiasz się nad powiązaniem darów duchowych z naturalnymi talentami. Dary duchowe to zdolności udzielone przez Boga — dane przez Ducha Świętego w celu przygotowania wierzących do szczególnej służby w Kościele i świecie. Mogą one także obejmować naturalne talenty uświęcone przez Ducha Świętego do użytku w służbie Chrystusa. Wszystkie naturalne talenty zostały dane przez Boga, ale nie wszystkie są używane w służbie Chrystusa.

„Szczególne dary Ducha Świętego nie są jedynymi talentami przedstawionymi w przypowieści. Dotyczy ona wszystkich darów i zdolności — wrodzonych lub nabytych, naturalnych lub duchowych. Wszyscy mają uczestniczyć w służbie Chrystusa. Stając się uczniami Chrystusa, poddajemy się Mu ze wszystkim, kim jesteśmy i co mamy. On zwraca nam te dary oczyszczone i uszlachetnione, abyśmy używali ich dla Jego chwały i błogosławieństwa bliźnich”³³.

Ponadto Bóg ustanowił szczególne dary, takie jak prorokowanie, i szczególne urzędy w Kościele, w tym pastorów, starszych zborów i nauczycieli, którzy nauczają w Kościele Chrystusa, przygotowując członków do służby (zob. Ef 4,11-12). Zadaniem całego kierownictwa kościelnego jest wspomaganie członków Kościoła w odkrywaniu ich darów duchowych oraz nauczanie ich używania tych darów w budowaniu ciała Chrystusowego.

Jakie wrodzone talenty, które posiadasz — użyteczne i przydatne w świeckich warunkach — mogą być także błogosławieństwem dla Kościoła/zboru?

---

³³ Ellen G. White, *Christ's Object Lessons*, Waszyngton 1941, s. 328.

Porównaj 1 Kor 1,4-9 z 2 Kor 1,20-22. Co fragmenty tych listów mówią o obietnicach Bożych, a zwłaszcza o darach duchowych w okresie bezpośrednio poprzedzającym powtórne przyjście Chrystusa?

Bóg obiecuje, że przed powtórным przyjściem naszego Pana Kościół będzie posiadał wszystkie dary duchowe. Jego obietnice są pewne. On dał nam świadectwo Ducha Świętego w naszych sercach prowadzące nas do zrozumienia darów, które nam powierzył. Bóg daje nam dary i przez Ducha Świętego objawia je nam.

Przeczytaj Łk 11,13; Jk 1,5; Mt 7,7. Co Bóg poleca nam czynić, jeśli pragniemy odkryć dary duchowe, które nam dał?

Otrzymujemy dary Ducha Świętego, gdy poświęcamy się Bogu i prosimy Go o objawienie nam darów, których nam udzielił. Gdy nasze serca są wolne od wywyższania się, a naszym najważniejszym pragnieniem jest służenie Jezusowi, Duch Święty ukaże nam dary duchowe, które ma dla nas. „Dopiero gdy przez wiarę i modlitwę uczniowie całkowicie poddali się Jego działaniu, przyjęli deszcz Ducha Świętego. Wtedy w szczególnym sensie majątek nieba został powierzony wyznawcom Chrystusa. (...) Dary należą do nas w Chrystusie, ale objęcie ich w posiadanie zależy od przyjęcia przez nas Ducha Bożego”³⁴.

Dary duchowe (zob. 1 Kor 12,4-6) to cechy charakteru i przymioty, których Bóg przydaje nam, byśmy mogli lepiej Mu służyć. Różne posługi to dziedziny i pola, w których przejawiają się nasze dary, a aktywność podejmowana podczas określonych zdarzeń i sytuacji pozwala nam używać naszych darów. Dary duchowe nie są dawane jako w pełni rozwinięte. Gdy Duch Święty skłania cię do wybrania jakiejś dziedziny duchowej służby, módl się o to, by prowadził cię w tej posłudze tak, byś rozwijał swój dar w działaniu.

Jakie dary duchowe otrzymałeś i jak możesz ich używać w służbie dla Pana?

---

³⁴ Ellen G. White, *Christ's Object Lessons*, Waszyngton 1941, s. 327.

Przeczytaj w Mt 25,14-30 przypowieść o talentach. Jaka najistotniejsza myśl wyróżnia się w tej przypowieści? Dlaczego dwaj pierwsi słudzy zostali pochwaleni przez Boga, a trzeci sługa został potępiony? Co przypowieść ta mówi o używaniu naszych talentów? Zwróć uwagę zwłaszcza na Mt 25,29.

Pan dał wszystkim sługom talenty stosownie do ich zdolności (zob. Mt 25,15). Każdy otrzymał inną liczbę talentów. Jeden dostał pięć talentów, drugi — dwa, a trzeci — tylko jeden. Każdy mógł sam wybrać, co robić z talentami, które zostały mu dane. Istotne jest to, że otrzymane talenty nie były ich własnością. Należały do kogoś innego, kto powierzył im zarządzanie nimi.

Pana nie interesowało to, kto jakie miał talenty. Nie chodziło też o to, kto dostał więcej talentów. Istotne było tylko to, co każdy ze sług uczynił z owymi talentami, które zostały mu powierzone.

Paweł następująco wyraził to w 2 Kor 8,12: „Jeśli bowiem jest ochotna wola, zasługuje ona na uznanie według tego, co ma, a nie według tego, czego nie ma”. Dla Boga liczy się nie to, jak dużo posiadasz, ale co czynisz z tym, co już posiadasz.

Bóg pochwalił dwóch pierwszych spośród sług, gdyż okazali się wierni w wykorzystywaniu otrzymanych talentów. Ich talenty zostały pomnożone przez używanie. Zły sługa nie używał talentu powierzonego mu przez pana, a więc też go nie pomnożył. Wieczną prawdą jest to, że „prawo służby staje się ogniwem łączącym nas z Bogiem i bliźnimi”³⁵. Niewierny sługa odrzucił możliwość pełnienia służby i ostatecznie utracił zdolność do jej pełnienia.

Gdy używamy darów danych nam przez Boga w celu przynoszenia chwały Jego imieniu, wówczas dary te rozwijają się. Jak możesz odkryć dary dane ci przez Boga? Pokornie proś Go, by objawił ci, w jakich dziedzinach powinneś zaangażować się w służbę na rzecz Pana. Gdy On cię pobudza, zaangażuj się. Twoje dary będą się rozwijać w miarę ich używania, a ty znajdziesz zadowolenie w służbie dla Boga.

Zastanów się nad powyższą przypowieścią i odnieś ją do siebie. Co mówi ona o tym, jak wykorzystujesz to, co zostało ci dane przez Boga? (Pamiętaj, że wszystko, co masz, jest Jego darem).

---

³⁵ Ellen G. White, *Christ's Object Lessons*, Waszyngton 1941, s. 326.

DO DALSZEGO STUDIUM

Właściwe zrozumienie biblijnej nauki o darach duchowych przynosi jedność Kościołowi. Uznanie faktu, że każdy z nas jest cenny i potrzebny w ciele Chrystusowym, wywiera jednoczący wpływ. Każdy członek Kościoła jest potrzebny w pełnieniu misji Chrystusa. Każdy wierzący otrzymał dary duchowe do służby Bożej.

„Każdemu została dana jakaś praca dla Pana. Każdemu powierzone zostały specjalne dary czy talenty. »Jednemu pięć talentów, a drugiemu dwa, a trzeciemu jeden, każdemu według jego zdolności« (Mt 25,15). Każdy sługa jest odpowiedzialny za to, co otrzymał — odpowiedzialność jest proporcjonalna do zdolności. Rozdając swoje dary, Bóg nie postępuje stronniczo. Rozdał talenty stosownie do zdolności swoich sług i oczekuje odpowiednich zysków”³⁶.

Pamiętaj także o tym, że dary Ducha Świętego zostały dane dla chwały Boga, a nie naszej. Bóg dał nam je, byśmy wywyższali Jego imię i pracowali dla Jego sprawy³⁷.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Zastanów się nad tym, że każdy z nas otrzymał dary od Boga. Co to oznacza dla twojego zboru? Jak ta myśl wpływa na zaangażowanie każdego wyznawcy na rzecz Chrystusa?

2. Powiedz uczestnikom pierwszej części nabożeństwa, jak dary duchowe innych osób okazały się błogosławieństwem dla ciebie. Opowiedz o tym, jak odkryłeś dary dane ci przez Boga. Jak myślisz, jakie posiadasz dary duchowe i jak używasz ich dla dobra bliźnich?

3. Lekcja tego tygodnia wskazuje na to, że nasze dary rozwijają się w miarę ich używania. Spójrz na swoje dotychczasowe życie. Czy dostrzegasz dary dane ci przez Boga i rozwinięte przez używanie ich dla Jego chwały? Wróć do ostatniego pytania z czwartkowej części lekcji, a dotyczącego tego, jak wierny jesteś w posługiwaniu się tym, co Bóg ci powierzył.

³⁶ Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, t. 2, Mountain View–Omaha 1948, s. 282.

³⁷ Przeczytaj także rozdział *Talenty*, w: *taż, Przepowiedzi Chrystusa*, Warszawa 2010, wyd. 4, s. 208-237.